

OPILCA (16) *sb m*

opilca (15), **opielca** (1) *Calep*.

o *prawdopodobnie jasne* (tak w o-); a *jasne*; opielca z tekstu *nie oznaczającego é*.

sg *N* opilca (6). ◇ *G* opilce (2). ◇ *D* opilcy (2). ◇ *I* opilcą (2). ◇ *L* opilcy (1). ◇ *pl N* opilce (1), [opilcy *cf* OPILEC *N pl*]. ◇ *A* opilce (2) [*cf* też OPILEC *A pl*].

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Pijak, alkoholik; ebriosus Calep (16) : Prot D3v; Daż opilcy dzban gorzałki iż ofzálne albo zdechnie/ á przedię to v niego niemálne dobrodzieyftwo. RejZwierc 95v; RejPos Wstaw 44; V opilce káždego/ wielki nierząd domá bywa. WerGość 235 marg, 232, 260; Phil L4; Bo iálny dekret Páwła S. gdzie opilce policza między bálwochwálce y cudzołożniki PowodPr 71.

W połączeniach szeregowych (3): gdy go nazywáli Sámárytanem/ opętánym/ obżercą/ opilcą/ grzeźnych towarzyszem *KrowObr 49v; RejPos 185; ArtKanc 120.*

W przeciwstawieniu: »opilca ... trzeźwy« (1): nie łkapy/ ále łzczodry/ nie ospály/ ále czuyny/ nieopilca/ ále trzeźwi nie głupi/ ále mądry *BiałKaz H3.*

Szeregi: »obłojca i opilca« (1): ten náłz łyn zuchwal y vporny/ niechce słuchác głófu náłzego/ obłojcá (ieft) y opilcá [*epulo et potator*]. *BudBib Deut 21/20.*

»obżerca i opilca« (1): przyzedł łyn człowieczy iedząc y pijąc z nimi/ powiedáią iż obżercá y opilcá ieft/ towarzyszy z grzeźniki y iáwnogrzeźniki *RejPos [308]. [Ponadto w połączeniach szeregowych 3 r.]*

»oźralec, (i) opilca« (2): Ten náłz łyn ieft krnąbrny/ vporny/ á niepołufzny nam/ oźralec y opilcá *RejPosWstaw [41³]v; Calep 346b.*

Synonimy: opojca, pijak, pijanica.

Cf [NIEOPILCA], OPILEC, OPIŁY

MMk